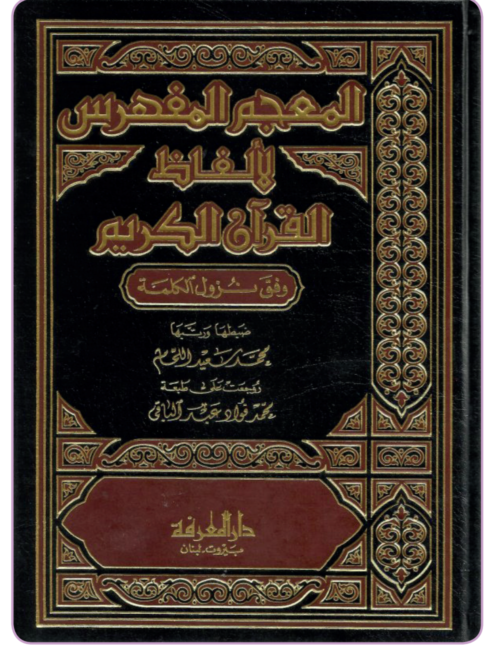
3.3. Bilgi Toplama ve Düzenleme

Dinî hitabetin bilgi toplama sürecinde birincil kaynakları kullanmanın önemi vardır. İslam'ın temel kaynakları Kur'an-ı Kerim ve hadislerdir. Bu nedenle sunum yapılacak konuyla ilgili ayet ve hadislerin tespit edilmesi gerekir. Bunun yanında İslamî ilimlerin diğer alanlarına ilişkin kaynaklar da ihmal edilmemelidir. İnançla ilgili konularda akaid kitaplarına, ibadetle ilgili konularda fıkıh kitaplarına, Hz. Peygamber'in (s.a.v.) hayatıyla ilgili konularda siyer kitaplarına bakılmalıdır. Daha önce yayımlanmış hutbe ve vaaz metinlerinden de yararlanılabilir. Günümüzde internet aracılığıyla bazı bilgilere ulaşılabilmektedir. Ancak internetten elde edilen bilgilerin doğru olup olmadığı araştırılmalıdır.

Muhammed Fuad Abdülbaki'nin el-Mu'cemü'l-Müfehres li Elfazi'l-Kur'âni'l-Kerim adlı eseri

Dinî hitabetin en önemli iki şekli olan vaaz ve hutbelerde seçilen konu ile ilgili ayetlerin bulunması için ilk olarak Muhammed Fuad Abdülbaki'nin *el-Mu'cemü'l-Müfehres li Elfazi'l-Kur'âni'l-Kerim* adlı eserine başvurulmalıdır. Bunun dışında bu konuda hazırlanmış eserlerden ve Kur'an meallerinin fihristlerinden yararlanılabilir. Bir vaiz Kur'an'a hâkim olmalı, konu ile ilgili ayetleri Kur'an'dan bulabilmelidir. Bu imkâna sahip olabilmek için Kur'an okumayı hayatının bir parçası haline getirmelidir.

Seçilen ayetten ne kastedildiğini meallerden tam olarak anlamak mümkün olmayabilir. Bu tür durumlarda telif ya da tercüme çeşitli tefsirlere başvurulmalıdır. Tefsir alanında kullanılabilecek ilk kaynaklar arasında bulunan Taberî'nin *Câmiu'l-beyân* adlı eseri, Kur'an'ın başından sonuna kadar tefsir edildiği ilk kitaplardandır. İbn Kesîr'in *Tefsîrü'l-Kurâni'l-Azîm*, Zemahşerî'nin *el-Keşşâf* ve Fahreddin er-Râzî'nin *Mefâtîhu'l-Gayb* adlı eserleri de klasik eserler içinde önemlidir. Son dönemde yazılan tefsirlerden Elmalılı Hamdi Yazır'ın *Hak Dini Kur'ân Dili* ve Diyanet İşleri Başkanlığı tarafından yayımlanan ve bir heyet tarafından hazırlanan *Kur'an Yolu* isimli kaynaklara da başvurmak gerekir.

Dinî hitabette hadislere yer verilirken güvenilir kaynaklara başvurmak, zayıf ve uydurma sözlerden sakınmak gerekir. Bazı sözlerin hadis diye meşhur olması, dillerde dolaşması hatta bazı kitaplara geçmiş olması aldatıcı olmamalıdır. Hz. Peygamber'e (s.a.v.) nispet edilerek nakledilecek sözlerin mutlaka ona ait olmasına son derece dikkat etmek, hem dini hem de mesleki büyük bir sorumluluktur.[44]

Sahih hadisleri seçebilmek için muteber hadis kaynakları hakkında gerekli bilgiye, hadis kaynaklarına ulaşabilme imkânına ve bunlardan yararlanma becerisine sahip olmalıdır. Bir konudaki hadisleri bulmak için *el-Mu'cemü'l-Müfehres li Elfâzi'l-Hadîsi'n-Nebevî* isimli esere bakılır. Dinî hitabette başvurulması gereken hadis kitaplarının ilk sırasında asırlardır Müslümanlar tarafından en fazla kabul görmüş olan Buhârî ve Müslim'in *el-Câmiü's-Sahîh* isimli eserleri yer alır. *Sahîh-i Buhârî*

44 İsmail Lütfi Çakan, Dini Hitabet, s. 136.